

26 II 2015,

« Szanowny Panie,

zapewne przez tyle lat aktywności otrzymał Pan już wiele dowodów sympatii czy poparcia w swoich działaniach dotyczących promocji Beksa, mimo wszystko zdecydowałem się jednak napisać parę zdań.

Jestem sporo młodszym fanem twórczości Mistrza, choć moje początki sięgają gdzieś lat 90tych. Przeczytałem wszystko co było dostępne, pamiętam audycje Tomka, który w ówczesnym radio edukował nas muzycznie prezentując w naprawdę interesujący i emocjonalny sposób co ciekawego na rynku muzycznym gra:)

Nie będę powielać zachwytów nad malarstwem ZB powiem tylko, że tak samo jak Pana poraziło mnie przy pierwszym z nim zetknięciu i trzyma do dziś. Pisząc to spoglądam sobie na zwierzę domowe z pochodnią i żałuję że u mnie wisieć może jedynie reprodukcja BoszArt.

Pańska korespondencja i galeria a zwłaszcza zwiedzanie sal z przewodnikiem to fantastyczna wciągająca opowieść o zachwytach, wzlotach i w końcu niebezpiecznie destrukcyjnym działaniu tej pasji.

Powiem szczerze, że Pańskie zmagania były tak barwne, nieustające, żmudne, by nie powiedzieć szalone że aż ciężko o tym czytać. Faktycznie gdyby nie wsparcie żony chyba nie dotrwałyby Pan z tym do dziś. Dlatego wielką niesprawiedliwością losu byłaby Pańska porażka.

Tym bardziej miło usłyszeć, że w końcu udało się po tylu latach starań i nieprzychylności polskich władz znaleźć miejsce na stałą wystawę w Krakowie.

(...)

pozdrawiam serdecznie

Marek Woźniak »